الناس

انومن وقع فی وجوه المؤمنین علی سبیل التوریة والنفاق حیث یروونهم
بذلک انهم قصدوا انما متابعة دون عن استحقاق الفتح ولا ینبغی ان یلتبس بنا انا
لم نؤمن کما آمن المنافقان فانا نسلم الا نؤمن کما آمن به الناس من المنافقین الذین
اعتقدوا بالسنتهم وخرجوا عما عرفت الان من انهم قصدوا بذلک تسکین المؤمنین
لانهم لیسوا علی ان قولهم کما امن السفهاء الصبیة الماضی صریح فی تسلیم السفاهة
الی المؤمنین لانهم فلا توریة ولا نفاق لو اعتبر قولهم بذلک فی وجوه المؤمنین
قوله وما مصدریة او کافة ان کانت کافة للکاف عن العمل صحیح له خولها علی جملة
کان التشبیه بین مضمونی الجملتین حقیقة او کلامکم یحتمل ایاهم وان کانت مصدریة
فالمعنی آمنوا ایمانا مثل ایمانهم قوله لیستعمل الا فی الصحیح الی یاء وی عبارة
علی ان ارادة الکاملین باعتبار ان المراد الجنس الصحیح نحو انصه وبالطریق فقد رو
به النص صریح فکلا باعتبار رجعه مطلق الجنس فهم بالنظر الاکمل الهدی وبالنظر الانقص
ما عداهم وقصورهم عن مرتبة الانبیاء کما هو المشهور قوله ومن باب
الخ فانه نفی عنهم الخواص مع المنفی نفی الخواص مجتمعة نحو اصحها قوله وقد جمعها ابی
الاستغلالین فان المراد من الناس الزمان الاول وبالسفهاء بنو السبابة
وصدوره بلاد بها آمنا وکنا نحتمها قوله المراد به الرسول الخ وذلک لانهم مقاولوه
فی الایمان ویتحدثون عندهم فهم نصب عینهم قوله او من امن من اهل ملتهم
فهم معه کالمقابلة من بنی جنسهم وکانوا اصحابهم وقد خالفهم ایاهم خائفون
فی ذاتهم والحیة تکمن الجحرة فتحتها النصب قال ابن الاثیر فی الحدیث فوهم من جلودنا
ای من انفسنا وعشیرتنا فعلی هذا الاهل معهم قوله والمثل الخ فانه نقل عن الزمخشری
اسم لمن عرف بالسوء وظهر منه الاسلام وبطن عنه ذهب الی انه اسم کتاب الظلمة وهو رد
فنی اسم من المنافقین وهی فی الاصل ضرب الی زنة اسم کتاب الظلمة وهو رد
فی ایام شاه وزعم انه نادی کتاب المجوس الذی رجاء به زرادشت الذی یزعمون انه
نبیهم ووجه الاسناد لان طلب الشارع من المنافقین الایمان المقرون بالاخلاص
ولو آمنوا کذلک کان منهیا عن الاخذ الشائع فی احکام الدنیا والاخرة والزمزمة
فی جملتهم وفیه انه یجوز ان یکون حکم الخاص مخالفا لهم لخصوصیة فیه قوله ان الله قول الحق

المال ٤

یکن ان یعارض قوله تعالی وما هم بمؤمنین وانواله لا ضیر فی قوله الطوائف
الایمان علی التعدد فی السفهاء لکن حیث انه ترجمة وغیره حاکی الحکایة انه امر بمثل
امرهم علمه ومقامه انما النزاع فی کونه مستلزما لایمان فی نفسه ووضع الشارع ایاه له
مع قطع النظر عما فی الضمیر علی ما بین فی محله والقول بان التشبیه یعتبر للتقیید
بانما یراد هم التشبیه فی الجواب بقوله انؤمن کما امن السفهاء قوله الهمزة للانکار
ای لا یکون ذلک اصلا قوله واللام فی ربما للام فی السفهاء للعهد والمعهود
هو الناس سواء اریدبه الجنس او العهد کما مر قوله او الجنس ای جنس السفهاء بامر
فیکون اللام للاشارة فوافق قوله وهم سفهاء جون الناس مندرجون فی السفهاء
علی عدم انما فیقین للاشعر فی الناس مع السفه عندهم وهو الباعث فی الکتابة
قوله وانما سفههم الخ ای عدهم سفها او بیان الوجه بحیث یجری بان علی تقدیر کون اللام
فی السفهاء الجنس او العهد الذکری راجع الی الناس او ادابة الجنس المعهود والذی هو المتبع
علیه السلام والصحیح به رضی الله عنهم بخلاف الوجه الثالث فانه مخصص بالعهد
اعنی کون اللام فی السفهاء وشبارها الی الناس المراد به من آمن من اتباعهم
قوله بخصوص الناس وهم الی بیاء وة الاصل قلة العقل ای عدمه ان من کان
من الاصالة والحریة منزل کان من الفضل منزل قوله او بتحدید ای کانت الجلادة
والشجاعة ماخوذ من الجلد المستحجن الا رض الصلبة یعنی انهم کانوا عالمین بان
من آمن منهم من سفه بمنزل الا انهم سفهوا هم اطب والمشجاعة وعدم المبالاة
بامانهم قوله والسفه خفة فی البدن او الخفة الحرکة یقال سفت الریح التراب وسجت
ای ضعیف واصل الباب الخفة والحرکة یقال سفت الریح التراب وسجت سفیه
وذمام سفیه والحلم بالکسر ردیاد بارستن وبالضم العقل وبالضم مایراد الکلام
فی نومه قوله ومبالغة فی تجهیلهم یعنی ان قوله ولکن لا یعلمون عذرالهم بل تعظیم
علیهم وانهم مع جهلهم یجهلون جهلهم قوله وصلاته وجهالة الا رجل جهد او هم
وبعد رعلی صیغة المجهول من العذر بضم العین وفتحها فالعذری معذور والاسم
من حاقه قوله فاحفظ یا ای لهم الحکم الی ما یرد الخاصة قوله الا لتبقیة
علی مقتضی الظاهر وهنا علی خلاف مقتضی الظاهر بتنزیل سفاههم منزلة المحسوس

Copyright © King Saud University

Created with PDFsharp 1.2.1269-g (www.pdfsharp.com)